

Bruxelles, den 20.9.2017
COM(2017) 537 final

2017/0231 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter og af
direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og
genforsikringsvirksomhed (Solvens II)**

(EØS-relevant tekst)

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag udgør en del af en pakke af foranstaltninger, som har til formål at fremme tilsynet med de finansielle markeder i EU ved at forbedre den måde, som systemet med europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) fungerer på, og ved at fremskynde og fuldføre kapitalmarkedsunionen. Dette forslag omhandler Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA) tilsyn og beføjelser og indeholder bestemmelser om overførsel af visse tilsynsbeføjelser, som på indeværende tidspunkt henhører under de kompetente nationale myndigheder.

Ved direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II)¹ er der indført en ny type tjenesteydelser, som er underlagt meddelelse af tilladelse og tilsyn, nemlig dataindberetningstjenester, som drives af udbydere af dataindberetningstjenester. Direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter (MiFID I)² omhandler ikke effektiv cirkulation, overvågning og rekonstruktion af handelsdata. Som følge heraf har handelsdata i EU hverken været konsekvente eller af en tilstrækkelig kvalitet til at muliggøre overvågning med det formål at konstatere, om målsætningerne for MiFID opfyldes korrekt. Dertil kommer, at de relevante markedspladser ikke har gjort handelsdata tilgængelige til en rimelig pris i hele EU.

Da manglende konsekvens med hensyn til kvalitet, format, troværdighed og pris har en skadelig indvirkning på datagennemsigtighed, investorbeskyttelse og markedseffektivitet, har MiFID II til formål at forbedre handelsdataenes kvalitet og at fremme adgangen hertil, idet der fastsættes et standardformat for handelsdata, som let kan konsolideres og er letforståeligt, og som er tilgængeligt til en rimelig pris, og idet der stilles formelle organisatoriske krav til udbydere af dataindberetningstjenester og krav om, at de skal meddeles tilladelse af deres nationale myndighed.

I betragtning af den tværnationale dimension ved databehandling, fordelene ved at samle datarelaterede kompetencer — herunder eventuelle stordriftsfordele — og den negative indvirkning af eventuelle afvigelser i tilsynspraksis på både kvaliteten af handelsdata og de opgaver, som udbydere af dataindberetningstjenester har, bør meddelelse af tilladelse til og tilsyn med udbydere af dataindberetningstjenester overføres fra de nationale myndigheder til ESMA.

Dette forslag er derfor begrænset til at overføre beføjelserne til at meddele tilladelse til og føre tilsyn med disse enheder fra de kompetente nationale myndigheder til ESMA ved at indføre nævnte beføjelser i forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR)³, uden at der foretages yderligere ændringer af de materielle regler, som finder

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

anvendelse på udbydere af dataindberetningstjenester, herunder betingelserne for meddelelse af tilladelse og de organisatoriske krav, som oprindeligt blev indført ved MiFID II. Derfor udgår de relevante bestemmelser om udbydere af dataindberetningstjenester i MiFID II.

Dette forslag vedrører derudover også den rolle, som EIOPA spiller i godkendelsesprocessen for interne modeller.

I henhold til Solvens II-direktivet (direktiv 2009/138/EF⁴) er det i overensstemmelse med den risikoorienterede tilgang til solvenskapitalkravet muligt under specifikke omstændigheder for forsikrings- og genforsikringsselskaber og forsikrings- og genforsikringskoncerner, på individuelt grundlag eller på koncernniveau, at benytte interne modeller i stedet for standardformlen til at beregne solvenskapitalkravet. Disse interne modeller er underlagt et krav om tilsynsmæssig godkendelse. Til trods for det værdifulde arbejde, som EIOPA har udført med henblik på at skabe tilsynsmæssig konsekvens i forbindelse med interne modeller, er der fortsat stor forskel på de krav, som de kompetente myndigheder stiller til interne modeller, og det er vanskeligt for tilsynskollegierne at nå til enighed om koncerninterne modeller.

Afvigelser i tilsynet med interne modeller og godkendelsen heraf medfører manglende konsekvens og sikrer ikke markedsdeltagerne lige vilkår. Forslaget har derfor til formål at fremme tilsynsmæssig konvergens ved at udvide den rolle, som EIOPA spiller med hensyn til interne modeller, ved hjælp af bestemmelser om samarbejde og informationsdeling, kombineret med beføjelser til EIOPA, som giver mulighed for at afgive udtalelser på dette område og til på eget initiativ at bidrage til tvistbilæggelse mellem tilsynsmyndigheder, herunder gennem bindende mægling.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag er i overensstemmelse med andre dele af EU-lovgivningen, herunder dem, som giver direkte beføjelser til ESA'er.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag har ikke indvirkning på Unionens politik på andre områder.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 53, stk. 1, og artikel 62 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I overensstemmelse med nærhedsprincippet (artikel 5, stk. 3, i TEUF) skal der kun handles på EU-niveau, hvis målsætningerne ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene og derfor på grund af omfanget eller virkningerne af den foreslåede handling bedre kan gennemføres på EU-plan.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

Meddelelse af tilladelse og tilsyn er allerede omhandlet i MiFID II, og dermed er væsentlige beføjelser overført til EU-niveau. Som den eneste ændring, der indføres ved dette forslag, bliver ESMA nu i stedet for de kompetente nationale myndigheder ansvarlig for meddelelse af tilladelse til og tilsyn med udbydere af dataindberetningstjenester. De finansielle markeder er i sagens natur grænseoverskridende og bliver det i tiltagende grad. Dataintensiteten på de finansielle markeder vokser også hurtigt. Forudsætningen for at kunne tackle disse udfordringer er en mere effektiv behandling af de datarelaterede aspekter ved MiFID II-rammebestemmelserne. Ved at overføre meddelelse af tilladelse til og tilsyn med udbydere af dataindberetningstjenester til ESMA er det muligt at sikre ensartede betingelser for handelsdata og handelsindberetningskanaler og samtidig at sætte kompetente nationale myndigheder i stand til at frigøre ressourcer til at føre tilsyn med slutbrugerne af disse data.

Princippet om tilsynsmæssig godkendelse af interne modeller er allerede omhandlet i Solvens II-direktivet. De ændringer, der indføres ved dette forslag, har til formål at udvide den rolle, som EIOPA spiller, for at opnå større tilsynsmæssig konvergens inden for dette område, navnlig for forsikringskoncerner, som er til stede i adskillige EU-medlemsstater, samtidig med at beføjelsen til at godkende sådanne ansøgninger forbliver hos de tilsynsførende, eller hvis det er relevant, tilsynskollegiet.

Proportionalitet

Forslaget tager fuldt ud hensyn til proportionalitetsprincippet, idet det står i et rimeligt forhold til de fastsatte mål og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt herfor. Det er foreneligt med proportionalitetsprincippet, idet der tages hensyn til den rette balance mellem de offentlige interesser, der er på spil, og foranstaltningens omkostningseffektivitet.

- **Valg af retsakt**

Ved dette forslag ændres et direktiv, som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget på grundlag af artikel 53, stk. 1, i TEUF, og et direktiv, som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget på grundlag af artikel 53 og 62 i TEUF. Det er derfor nødvendigt med et forslag til direktiv for at ændre begge disse direktiver.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Konsekvensanalyse**

De foreslåede ændringer af disse direktiver er meget begrænsede, og i betragtning af den nylige gennemførelse og anvendelse af disse direktiver, berettiger ændringerne ikke til at foretage særskilte evalueringer.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Den kvikskranke-løsning, som ændringen af MiFID II og MiFIR indebærer for meddelelse af tilladelse og tilsyn, vil bidrage til at reducere den reguleringsmæssige byrde, herunder for mindre udbydere af dataindberetningstjenester. De kompetente myndigheders beføjelser og kompetencer i forhold til udbydere af dataindberetningstjenester overføres til ESMA. Disse fælles rammebestemmelser om meddelelse af tilladelse og tilsyn vil føre til en væsentlig forenkling for udbydere af dataindberetningstjenester med grænseoverskridende tilstedeværelse og til en reduktion af den administrative byrde.

For så vidt angår Solvens II vil tilsynsmæssig konvergens bidrage til at strømline ansøgningsprocesser og krav i hele Unionen og dermed i højere grad sikre lige vilkår, navnlig for forsikringskoncerner.

- **Grundlæggende rettigheder**

Retten til retfærdig rettergang og retten til et forsvar bevares, navnlig gennem klare procedurmæssige rammer og retslig kontrol af undersøgelsesforanstaltninger, om nødvendigt foretaget af en national dommer, og af endelige afgørelser i henhold til denne retsakt, foretaget af Domstolen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette er omfattet af ændringerne af MiFIR og af ændringerne af forordningen om oprettelse af EIOPA.

5. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 i forslaget omhandler de ændringer, som er nødvendige for at overføre de kompetente myndigheders nuværende beføjelser og kompetencer til ESMA, der bliver ansvarlig for at meddele tilladelse til og føre tilsyn med selskaber, som har til hensigt at varetage dataindberetningstjenester.

Disse ændringer indebærer, at flere afsnit i MiFID II ændres eller udgår, herunder afsnit V vedrørende udbydere af dataindberetningstjenester, afsnit D i bilag I og de kompetente myndigheders beføjelser til at pålægge dataindberetningstjenester sanktioner.

Artikel 2 i dette forslag omfatter ændringer af Solvens II-direktivet, som har til formål at tillægge EIOPA en større rolle med hensyn til at bidrage til tilsynsmæssig konvergens inden for ansøgninger vedrørende interne modeller, og omfatter ændringer med hensyn til informationsdeling om sådanne ansøgninger vedrørende modeller, EIOPA's mulighed for at afgive udtalelse om nævnte forhold samt for at bidrage til tvistbilæggelse mellem tilsynsmyndigheder, enten efter anmodning, på eget initiativ eller under visse omstændigheder efter anmodning fra de berørte selskaber.

I henhold til ændringerne skal EIOPA endvidere udarbejde årsrapporter om disse forhold. Dette vil gøre det muligt nøje at overvåge situationen med hensyn til ansøgninger vedrørende interne modeller, herunder at belyse eventuelle udestående spørgsmål med hensyn til tilsynsmæssig konvergens inden for dette område.

Med denne artikel tilpasses også visse dele af Solvens II (artikel 231, stk. 3, og artikel 237, stk. 3) til ændringer af forordningen om oprettelse af EIOPA, der er omhandlet i Kommissionens forslag vedrørende nævnte forordning i forhold til bindende mægling. Med denne artikel foretages endvidere de nødvendige ændringer af artikel 248, stk. 4, i Solvens II om bindende mægling, idet henvisninger til en tidligere tvistbilæggelsesprocedure med Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS), som er blevet afløst af EIOPA, fjernes.

Artikel 3 og 4 indeholder bestemmelser om gennemførelse og ikrafttræden.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter og af direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank⁵,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁶,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med direktiv 2014/65/EU indføres der reguleringsmæssige rammebestemmelser om udbydere af dataindberetningstjenester og krav om, at udbydere af efterhandelsdataindberetningstjenester skal meddeles tilladelse som godkendte offentliggørelsesordninger (APA'er). Endvidere skal udbydere af konsolideret løbende handelsinformation (CTP'er) udbyde konsoliderede handelsdata om alle handler med både aktieinstrumenter og andre instrumenter i hele Unionen i overensstemmelse med direktiv 2014/65/EU. Direktiv 2014/65/EU indebærer også, at transaktionsindberetningskanaler til offentlige myndigheder formaliseres, idet der stilles krav om, at tredjeparter, som foretager indberetning på vegne af selskaber, skal meddeles tilladelse som godkendte indberetningsmekanismer (ARM'er).
- (2) Handelsdataenes kvalitet og kvaliteten af behandlingen og udbuddet af disse data, herunder behandling og udbud af data på tværs af grænser, er af afgørende betydning for at realisere hovedformålet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014, som er at forbedre de finansielle marketers gennemsigtighed. Præcise data giver brugerne et overblik over handelsaktiviteterne på de finansielle markeder i hele EU, og de kompetente myndigheder får præcise og omfattende oplysninger om relevante transaktioner. I betragtning af den tværnationale dimension ved databehandling, fordelene ved at samle datarelaterede kompetencer — herunder eventuelle stordriftsfordele — og den negative indvirkning af eventuelle afvigelser i tilsynspraksis på både kvaliteten af handelsdataene og de opgaver, som udbydere af dataindberetningstjenester har, bør meddelelse af tilladelse til og tilsyn med udbydere

⁵ EUT C af , s. .

⁶ EUT C af , s. .

af dataindberetningstjenester samt beføjelser til at indsamle data derfor overføres fra de kompetente myndigheder til ESMA.

- (3) For at sikre en konsekvent overførsel af sådanne beføjelser bør bestemmelserne vedrørende operationelle krav til udbydere af dataindberetningstjenester og vedrørende kompetente myndigheders kompetencer i forhold til udbydere af dataindberetningstjenester i direktiv 2014/65/EU udgå og i stedet indføres i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014⁷.
- (4) Overførsel af meddelelse af tilladelse til og tilsyn med udbydere af dataindberetningstjenester til ESMA er i overensstemmelse med ESMA's opgaver. Overførsel af beføjelser i forhold til dataindsamling, meddelelse af tilladelse og tilsyn fra kompetente myndigheder til ESMA er navnlig af afgørende betydning for andre opgaver, som ESMA varetager i henhold til forordning (EU) nr. 600/2014, f.eks. markedsovervågning, ESMA's beføjelser til midlertidig intervention og beføjelser til positionsforvaltning samt sikring af konsekvent opfyldelse af kravene om før- og efterhandelsgennemsigtighed. Direktiv 2014/65/EU bør derfor ændres.
- (5) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF (Solvens II)⁸ er det i overensstemmelse med den risikoorienterede tilgang til solvenskapitalkravet muligt under specifikke omstændigheder for forsikrings- og genforsikringselskaber og forsikrings- og genforsikringskoncerner at benytte interne modeller i stedet for standardformlen til at beregne nævnte krav.
- (6) For at yde forsikringstagerne og de begunstigede et ækvivalent beskyttelsesniveau bør sådanne modeller være underlagt et krav om forudgående tilsynsmæssig godkendelse på grundlag af harmoniserede processer og standarder.
- (7) For at sikre en høj grad af konvergens inden for tilsyn og godkendelse af interne modeller bør EIOPA kunne afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende sådanne interne modeller.
- (8) For at fremme tilsynsmæssig konvergens bør EIOPA enten på eget initiativ eller efter anmodning fra tilsynsmyndighederne kunne bistå dem med at nå til enighed. Selskaber bør under specifikke omstændigheder, hvor tilsynsmyndighederne ikke kan nå til enighed om godkendelse af en koncerntern model, og før den koncerntilsynsførende træffer sin endelige afgørelse, kunne anmode EIOPA om at mægle og bistå tilsynsmyndighederne med at nå til enighed. Tilsynsmyndighederne bør samarbejde og udveksle alle relevante oplysninger med EIOPA for at sikre, at EIOPA kan deltage fuldt i godkendelsesprocessen for koncernterne modeller.
- (9) For at tage højde for de nye paneler i forordning (EU) nr. 1094/2010 bør de relevante bestemmelser i Solvens II, som henviser til paneler, ændres og tilpasses til den nye procedure for bindende mægling i nævnte forordning.
- (10) Henvisninger i Solvens II til Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS) bør udgå, idet CEIOPS er blevet erstattet af EIOPA.
- (11) Direktiv 2009/138/EF bør derfor ændres —

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2014/65/EU

I direktiv 2014/65/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Dette direktiv finder anvendelse på investeringsselskaber, markedsoperatører og tredjelandsselskaber, der yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter gennem oprettelse af en filial i Unionen."

b) I stk. 2 udgår litra d).

2) I artikel 4, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Nr. 36) og 37) affattes således:

"36) "ledelsesorgan": det eller de organer i et investeringsselskab eller en markedsoperatør, som er udpeget i overensstemmelse med national lovgivning, der har beføjelse til at fastlægge enhedens strategi, målsætninger og generelle ledelsesprincipper, og som fører tilsyn med og overvåger ledelsens beslutningstagning og omfatter personer, som varetager enhedens daglige ledelse

Når der i dette direktiv henvises til ledelsesorganet og hvor ledelsesorganers ledelsesfunktion og tilsynsfunktion i henhold til national lovgivning overdrages til forskellige organer eller forskellige medlemmer i et organ, foretager medlemsstaten en skelnen mellem de ansvarlige organer eller medlemmer af ledelsesorganet i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, medmindre andet er fastsat i dette direktiv.

37) "øverste ledelse": de fysiske personer, som i et investeringsselskab eller en markedsoperatør har ledelsesfunktioner, og som over for ledelsesorganet er ansvarlige for enhedens daglige ledelse, herunder for gennemførelsen af selskabets politikker for distribution af tjenesteydelser og produkter til kunderne og af dets personalepolitik"

c) Nr. 52), 53), 54) og 55), litra c), udgår.

3) Afsnit V udgår.

4) I artikel 70 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3, litra a), udgår nr. xxxvii)-xxxx).

b) Stk. 4, litra a), affattes således:

"a) artikel 5 eller artikel 6, stk. 2, eller artikel 34, 35, 39 eller 44 i dette direktiv eller".

c) Stk. 6, litra c), affattes således:

"c) for investeringsselskaber, en markedsoperatør, der har tilladelse til at drive en MHF eller en OHF, et reguleret marked, inddragelse eller suspension af instituttets tilladelse i henhold til artikel 8 og 43".

5) Artikel 71, stk. 6, affattes således:

"6. Vedrører en offentliggjort strafferetlig eller administrativ sanktion et investeringsselskab, en markedsoperatør, et kreditinstitut, der beskæftiger sig med investeringsservice og -aktiviteter eller accessoriske tjenesteydelser, eller en filial af tredjelandsselskaber, der er meddelt tilladelse i henhold til dette direktiv, vedføjer ESMA en henvisning til den offentliggjorte sanktion i det relevante register."

6) I artikel 77, stk. 1, første afsnit, affattes indledningen således:

"Medlemsstaterne foreskriver som et minimum, at enhver, der har fået tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF*, og som i et investeringsselskab eller et reguleret marked udøver de i artikel 34 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EF omhandlede hverv eller andet lovpligtigt hverv, har pligt til straks at indberette til de kompetente myndigheder ethvert forhold eller enhver afgørelse vedrørende selskabet, som han bliver vidende om under udøvelsen af dette hverv, og som kan

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87)."

7) I artikel 89 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 13, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, og artikel 79, stk. 8, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. juli 2014."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Den i artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 13, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, og artikel 79, stk. 8 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

c) Stk. 5 affattes således:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 13, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, og artikel 79, stk. 8, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-

Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

8) I artikel 90 udgår stk. 2 og 3.

9) Stk. 93, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den 3. januar 2018."

10) I bilag I udgår afsnit D.

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 112, stk. 4, tilføjes følgende afsnit:

"Når tilsynsmyndighederne anser ansøgningen for at være fuldstændig, underretter de EIOPA om ansøgningen.

Efter anmodning fra EIOPA fremsender tilsynsmyndighederne alle de oplysninger, som selskabet har angivet i ansøgningen, til EIOPA.

EIOPA kan afgive en udtalelse til de berørte tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 21a, stk. 1, litra a), og artikel 29, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1094/2010 senest 4 måneder fra tilsynsmyndighedens modtagelse af den fuldstændige ansøgning.

Hvis en sådan udtalelse afgives, træffer tilsynsmyndigheden sin afgørelse som omhandlet i første afsnit i overensstemmelse med nævnte udtalelse eller underretter, hvis denne afgørelse ikke er i overensstemmelse med nævnte udtalelse, skriftligt EIOPA og ansøgeren om begrundelsen herfor."

2) I artikel 231 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

"1. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab og dets tilknyttede selskaber eller de tilknyttede selskaber under et forsikringsholdingselskab i fællesskab ansøger om tilladelse til at beregne koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav og solvenskapitalkravet for koncernens forsikrings- og genforsikringsselskaber på basis af en intern model, samarbejder de kompetente tilsynsmyndigheder med hinanden og med EIOPA med henblik på at beslutte, hvorvidt der kan gives tilladelse, og fastsætte eventuelle betingelser og vilkår for en sådan tilladelse."

ii) Tredje afsnit affattes således:

"Den koncerntilsynsførende underretter de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet om modtagelsen af ansøgningen og forelægger omgående medlemmerne af tilsynskollegiet, herunder EIOPA, den fuldstændige ansøgning, herunder de oplysninger, som selskabet har indgivet."

b) Følgende nye stk. 2b indsættes:

"2b. Hvis EIOPA er af den opfattelse, at en ansøgning som omhandlet i stk. 1 er forbundet med særlige spørgsmål relateret til konsekvensen i godkendelser af ansøgninger vedrørende interne modeller i hele EU, kan EIOPA afgive en udtalelse til de berørte tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 21a, stk. 1, litra a), og artikel 29, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1094/2010 senest fire måneder efter den koncerntilsynsførendes modtagelse af den fuldstændige ansøgning.

Hvis en sådan udtalelse afgives, træffer tilsynsmyndighederne en fælles afgørelse som omhandlet i stk. 2 i overensstemmelse med nævnte udtalelse eller underretter, hvis den fælles afgørelse ikke blev truffet i overensstemmelse med nævnte udtalelse, skriftligt EIOPA og ansøgeren om begrundelsen herfor."

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

"Hvis en af de kompetente tilsynsmyndigheder inden for den i stk. 2 omhandlede periode på seks måneder har forelagt sagen for EIOPA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, eller EIOPA bistår tilsynsmyndighederne på eget initiativ i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, udsætter den koncerntilsynsførende sin afgørelse, indtil EIOPA har truffet en afgørelse i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Den koncerntilsynsførendes afgørelse anerkendes som bestemmende og anvendes af de berørte tilsynsmyndigheder."

ii) Tredje afsnit, første punktum, affattes således:

"Den koncerntilsynsførende træffer en endelig afgørelse, hvis EIOPA ikke træffer en afgørelse som omhandlet i andet afsnit i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1094/2010."

d) Stk. 6, andet afsnit, affattes således:

"Den koncerntilsynsførende tager behørigt hensyn til eventuelle synspunkter og forbehold, som de øvrige berørte tilsynsmyndigheder og EIOPA har givet udtryk for i løbet af perioden på seks måneder."

e) Stk. 6, tredje afsnit, affattes således:

"Den koncerntilsynsførende fremsender et dokument med afgørelsen, som anfører den fulde begrundelse, til ansøgeren, de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og EIOPA."

f) Følgende nye stk. 6a indsættes:

"6a. Selskaber, som har indgivet en ansøgning i overensstemmelse med stk. 1, kan, efter den i stk. 2 omhandlede periode på seks måneder, og før den koncerntilsynsførende træffer en afgørelse som omhandlet i stk. 6, anmode om, at EIOPA bistår tilsynsmyndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Den koncerntilsynsførende udsætter sin afgørelse, indtil EIOPA har truffet en afgørelse i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1094/2010, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Den koncerntilsynsførendes afgørelse anerkendes som bestemmende og anvendes af de berørte tilsynsmyndigheder.

EIOPA træffer en afgørelse senest en måned efter udgangen af den forligsperiode, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Den koncerntilsynsførende træffer en endelig afgørelse, hvis EIOPA ikke træffer en afgørelse som omhandlet i tredje afsnit i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1094/2010. Den koncerntilsynsførendes afgørelse anerkendes som bestemmende og anvendes af de berørte tilsynsmyndigheder."

3) Følgende nye artikel 231a og 231b indsættes:

"Artikel 231a

Tilsynsmæssig godkendelse vedrørende interne modeller

1. EIOPA kan på eget initiativ eller efter anmodning fra tilsynsmyndigheder eller forsikrings- og genforsikrings-selskaber afgive en udtalelse til tilsynsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 21a, stk. 1, litra a), og artikel 29, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1094/2010 om interne modeller og godkendelser af ansøgninger vedrørende interne modeller som omhandlet i artikel 112-127, artikel 230, artikel 231 og artikel 233 med henblik på at fremme tilsynskonvergens.

Hvis EIOPA afgiver en udtalelse som omhandlet i første afsnit, træffer de berørte tilsynsmyndigheder en afgørelse eller fælles afgørelse, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med nævnte udtalelse eller underretter, hvis afgørelsen eller den fælles afgørelse ikke træffes i overensstemmelse med nævnte udtalelse, skriftligt EIOPA og ansøgeren om begrundelsen herfor.

2. Hvis tilsynsmyndigheder foretager fælles undersøgelser på stedet, med deltagelse af personale fra EIOPA i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1094/2010, hos selskaber eller koncerner, der anvender en komplet eller partiel intern model i

overensstemmelse med artikel 112-127, 230, 231 eller 233, udfærdiger personalet fra EIOPA en særlig rapport om den interne model. Nævnte rapport indgives til EIOPA's direktion.

Artikel 231b

Revision

1. EIOPA aflægger hvert år rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om generelle spørgsmål, som tilsynsmyndighederne har behandlet i forbindelse med godkendelse af interne modeller eller ændringer heraf i overensstemmelse med artikel 112-127, 230, 231 og 233.

Tilsynsmyndighederne indgiver de oplysninger til EIOPA, som EIOPA anser for at være relevante med henblik på udarbejdelse af en sådan rapport.

2. EIOPA afgiver senest den 1. januar 2020 og efter at have foretaget en offentlig høring en udtalelse til Kommissionen om tilsynsmyndighedernes anvendelse af artikel 112-127, artikel 230, artikel 231 og artikel 233, herunder om delegerede retsakter og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i henhold hertil. I nævnte udtalelse vurderes endvidere eventuelle afvigelser i de interne modeller i Unionen.

3. På grundlag af den udtalelse, som EIOPA har afgivet i overensstemmelse med stk. 2, aflægger Kommissionen senest den 1. januar 2021 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om tilsynsmyndighedernes anvendelse af artikel 112-127, artikel 230, artikel 231 og artikel 233, herunder om delegerede retsakter og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i henhold hertil."

4) Artikel 237, stk. 3, tredje afsnit, første punktum, affattes således:

"Den koncerntilsynsførende træffer en endelig afgørelse, hvis EIOPA ikke træffer en afgørelse som omhandlet i andet afsnit i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1094/2010."

5) Artikel 248, stk. 4, tredje afsnit, udgår.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [12/18 måneder efter ikrafttrædelsen] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. Medlemsstaterne tilsender straks Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne anvender foranstaltningerne vedrørende artikel 1 fra den [36 måneder efter ikrafttrædelsen] og vedrørende artikel 2 fra den [anvendelsesdatoen for ændringen af EIOPA-forordningen].

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand